సుప్రీం కోర్టు రిపోర్టులు

స్టేట్ ఆఫ్ పంజాబ్

వర్సెస్

మోహర్ సింగ్

1954
అక్టోబర్ 20

[ముఖర్జీ, వివియన్ బోస్ మరియు జగన్నాథదాస్, న్యాయమూర్తులు.]

సాధారణ నిబంధనల చట్టం (X/1897), సెక్షన్ 6(c)(d)(e) – రద్దు చట్టం - రద్దు మరియు ఏకకాల చట్టం - తాత్కాలిక చట్టం అమలు సమయంతో ప్రవాహంలా ముగిసింది – అటువంటి చట్టం కాలపరిమితి కన్నా ముందే రద్దు చేయబడింది, తూర్పు పంజాబ్ శరణార్థుల ప్రభావం (భూమి దావాలు నమోదు). ఆధ్యాదేశము VII/1948, సెక్షన్7 - కింద చేసిన నేరం ప్రస్తుతం అమలవుతున్న చట్టం– రద్దు తర్వాత ప్రాసిక్యూషన్ ప్రారంభమైంది – చెల్లుబాటు – తూర్పు పంజాబ్ శరణార్థులు (భూమి దావాల నమోదు) చట్టం, 1948. (పంజాబ్ చట్టం XLI/1948), సెక్షన్ 11 'ఏదైనా చేశారు', అర్థం యొక్క.

నిబంధనలు యొక్క సెక్షన్ 6(సి)(డి) మరియు (ఇ) సాధారణ నిబంధనలు చట్టం, 1897 (పంజాబ్ జనరల్ క్లాజుల చట్టంలోని సె.4 వలె 1898) చట్టం యొక్క ఉపసంహారణ యొక్క పరిణామాలకు సంబంధించినది. చట్టం నియంత్రణ సరళంగా రద్దు చేయబడిన ఒక కేసు రద్దు మరియు ఏకకాల చట్టం, రద్దు చేయబడిన అన్ని నిబంధనలను తిరిగి అమలు చేసే చట్టం.

ఒక చట్టాన్ని రద్దుచేయడంలో పేర్కొన్న పరిణామాలు చట్టంలోని సెక్షన్ 6(సి)(డి) మరియు (ఇ) రద్దు చట్టం నుండి భిన్నమైన లేదా విరుద్ధమైన ఉద్దేశ్యం రద్దు చట్టం నుండి కనిపిస్తుంది.

పైన పేర్కొన్న విరుద్ధమైన ఉద్దేశ్యాన్ని నిర్ధారించడం కోసం, కొత్త చట్టంలోని నిబంధనలను చూడాలి. రద్దుచేయబడిన చట్టం క్రింద హక్కులు మరియు బాధ్యతలు ఇప్పుడు కొత్త చట్టం ద్వారా ముగిసినదా. ఇది ఒక పొరపాటు మరియు తప్పు. కొత్త చట్టం దాని నిబంధనల ద్వారా సానుకూలంగా సజీవంగా ఉంచింది. రద్దు చేయబడిన చట్టం ప్రకారం హక్కులు మరియు బాధ్యతలు

లేకపోవడం పరిరక్షించే కొత్త చట్టంలోని పొదుపు నిబంధన రద్దు చేయబడిన చట్టం క్రింద హక్కులు మరియు బాధ్యతలు రెండూ లేవు, ప్రశ్నపై విషయం లేదా నిర్ణయాత్మకమైనది కాదు.

సాధారణ క్లాజుల చట్టం, 1897లోని సెక్షన్ 6, అమలుచేయడానికి కాదు. తాత్కాలిక చట్టానికి స్వయంచాలకంగా గడువు ముగుస్తుంది. అయితే సెక్షన్ వర్తిస్తుంది సమయం తాత్కాలిక చట్టం గడువు ముగిసేలోపు అది రద్దు చేయబడుతుంది. పంజాబ్1948 ఆధ్యాదేశము VII ఒక తాత్కాలిక చట్టం మరియు అదేసమయం ప్రవాహం ద్వారా గడువు ముగిసేలోపు రద్దు చేయబడుతుంది. కింద చేసిన నేరానికి ప్రాసిక్యూషన్ సెక్షన్7 యొక్క దాని రద్దుకు ముందు ఆధ్యాదేశము చెల్లుబాటు అవుతుంది. రద్దు తర్వాత చెల్లుబాటు అయ్యేవిధంగా ప్రారంభించబడుతుంది.

"ఏదైనా చేశారు" అనే పదం ' పంజాబ్లోని సెక్షన్ 11లో సంభవిస్తుంది. XII/1948 చట్టం అంటే ఒక వ్యక్తి చేసిన ఏదైనా చర్య, తూర్పు పంజాబ్ శరణార్థుల నిబంధనల ఉల్లంఘన కాదు (భూమి దావాలా నమోదు) ఆధ్యాదేశము VII/1948. "ఏదైనా చేశారు" అనే పదం లో అధికారిక చర్యలను ఆధ్యాదేశము ద్వారా ఇచ్చిన అధికారాలు గా సూచిస్తుంది.

దన్మల్ పర్షోతమ్ దాస్ వర్సెస్*బాబూరామ్* ((1935) ILR 58 All. 495) విశిష్టమైనది.

క్రిమినల్ అప్పీలు అధికార పరిధి: క్రిమినల్ అప్పీలు నం. 61/1953.

1952లో ఉత్పన్నమయ్యే క్రిమినల్ రివిజన్ నం. 78లోని సిమ్లాలోని పంజాబ్ రాష్ట్రం కోసం హైకోర్టు ఆఫ్ జ్యుడికేచర్ 1952 ఆగస్టు 7వ తేదీ నాటి తీర్పు మరియు ఉత్తర్వు నుండి భారత రాజ్యాంగంలోని అధికరణ 134(1)(సి) కింద అప్పీలు, జిల్లా మేజిస్ట్రేట్, జుల్లుందూర్, తన నంబర్ 301-M. D. రీడర్తో జనవరి 9, 1952 తేదీతో నివేదించిన కేసు, మేజిస్ట్రేట్ 1వ తరగతికి చెందిన 20 జూలై, 1951 నాటి ఉత్తర్వును సవరించడం కోసం.

ఎస్.ఎం.సిక్రి, అడ్వకేట్-జనరల్ పంజాబ్ రాష్ట్రం తరపున (*పోరస్ ఎ.మెహతా* మరియ *పి.జి.గోఖలే*అతనితో పాటు) అప్పీలుదారు కోసం.

ప్రతివాది తరపున *ఎన్.ఎస్.బింద్రా.*

1954 అక్టోబరు 20. న్యాయస్థానం తీర్పు వెలువరించిన వారు,

ముఖర్జీ, న్యాయమూర్తి.– ఈ అప్పీలు, ఏదైతే మా ముందుకు వచ్చిందో, ఇది అనుమతించబడిన పత్రం, సిమ్లాలోని పంజాబ్ రాష్ట్ర హైకోర్టు ద్వారా ఆర్టికల్ 134 (1)(c) ప్రకారం మంజూరు చేయబడింది. రాజ్యాంగం, చట్టం యొక్క చిన్న అంశాన్ని లేవనెత్తుతుంది. మార్చి 3, 1948న, భారత ప్రభుత్వ చట్టం, 1935లోని సెక్షన్ 88 ప్రకారం, ఈస్ట్ పంజాబ్ గవర్నర్ ద్వారా ఒక ఆధ్యాదేశము (ఆధ్యాదేశము నంబర్ VII/1948) జారీ చేయబడింది, దీని ద్వారా భూమి దావాల నమోదు కోసం నిబంధనలను రూపొందించారు. తూర్పు పంజాబ్ శరణార్థులు మార్చి 17, 1948న, పశ్చిమ పాకిస్తాన్ నుండి శరణార్థి అని భావించిన ప్రతివాది, మోహర్ సింగ్, ఈ ఆధ్యాదేశము లోని నిబంధనలకు అనుగుణంగా దావా వేశారు, దానిలో తనకు 104 కనాల్స్ కొలిచే భూములు ఉన్నాయని పేర్కొన్నాడు. పశ్చిమ పంజాబ్లోని మియాన్వాలి జిల్లా ఏప్రిల్ 1, 1948న, ఈ ఆధ్యాదేశము రద్దు చేయబడింది మరియు చట్టం XII/1948 (ఇకపై 'చట్టం' అని పిలుస్తారు) రద్దు చేయబడిన ఆధ్యాదేశము లోని అన్ని నిబంధనలను తిరిగి అమలు చేస్తూ తూర్పు పంజాబ్ శాసనసభ ఆమోదించింది. ప్రతివాది దాఖలు చేసిన దావా సరైన సమయంలో దర్యాప్తు చేయబడింది మరియు విచారణ తర్వాత, అతను చేసిన ప్రకటన పూర్తిగా అబద్ధమని మరియు వాస్తవానికి పశ్చిమ పాకిస్తాన్లో అతనికి చెందిన భూమి లేదని తేలింది. దీని తరువాత, చట్టంలోని సెక్షన్ 7 ప్రకారం, మే 13, 1950న అతనిపై విచారణ ప్రారంభించబడింది, దీని ప్రకారం చట్టం కింద తన దావాకు సంబంధించి, తప్పుడు సమాచారం ఏదైనా సమర్పించడం నేరంగా పరిగణించబడుతుంది. నిందితుడిని జుల్లందూర్ ఫస్ట్ క్లాస్ మేజిస్ట్రేట్ ఎస్. జస్పాల్ సింగ్ విచారించారు, అతని ముందు అతను తన నేరాన్ని అంగీకరించాడు మరియు క్షమాపణ కోసం వేడుకున్నాడు. విచారించిన మేజిస్ట్రేట్ 1951 జూలై 20వ తేదీ నాటి తన ఉత్తర్వు ద్వారా, చట్టంలోని సెక్షన్ 7 ప్రకారం ప్రతివాదిని దోషిగా నిర్ధారించి, న్యాయస్థానం తెరిచే వరకు జైలు శిక్ష మరియు జరిమానా రూ. 120, విధించింది. ఒక వేళ జరిమానా చెల్లించని పక్షంలో అతను ఒక నెల కఠిన కారాగార శిక్ష అనుభవించాల్సి ఉంటుంది.

జుల్లుందూర్ జిల్లా మేజిస్ట్రేట్ శిక్ష సరిపోదని భావించారు మరియ నేర విచారణ స్మృతి సెక్షన్ 438 కింద సిమ్లాలోని హైకోర్టుకు కేసును సూచన చేశారు, నిందితులకు భిన్నమైన శిక్ష విధించవచ్చని సిఫార్సు చేశారు. ఈ విషయం మొదట ఒకే న్యాయమూర్తి ఉన్న న్యాయస్థానం ముందుకు వచ్చింది, మరియు చట్టంలోని నిబంధనల ప్రకారం అతన్ని దోషిగా నిర్ధారించడం విచారణ చేయు మేజిస్ట్రేట్కు యోగ్యమైనది కాదని ప్రతివాది తరపున ప్రాథమిక అంశం లేవనెత్తబడింది. నేరం ఆధ్యాదేశముకు వ్యతిరేకంగా, చట్టం అమలులోకి రాకముందే మరియు ఆధ్యాదేశము ముగిసిన చాలా

కాలం తర్వాత విచారణ ప్రారంభించబడింది. ఈ అంశంపై న్యాయపరమైన అభిప్రాయాల వైవిధ్యానికి సంబంధించి, సింగిల్ జడ్జి కేసును డివిజన్ బెంచ్ నిర్ణయానికి నివేదన చేశారు. డివిజన్ బెంచ్ను ఏర్పాటు చేసిన న్యాయమూర్తులు ప్రతివాది తరపున లేవనెత్తిన వాదనను అంగీకరించారు మరియు ఆగస్టు 7, 1952 నాటి తమ తీర్పు ద్వారా, చట్టంలోని సెక్షన్ 7 ప్రకారం ప్రతివాది యొక్క నేరాన్ని మరియు అతనిపై విధించిన శిక్షను పక్కన పెట్టారు. ఈ తీర్పుకు వ్యతిరేకంగా పంజాబ్ రాష్ట్రం ఈ న్యాయస్థానం లో ప్రస్తుత అప్పీలును స్వీకరించింది.

ఆధ్యాదేశము నిబంధనల ప్రకారం అతను దాఖలు చేసిన దావాకు సంబంధించి, ప్రతివాది సమర్పించిన సమాచారం తప్పుడుదని మరియు అటువంటి చర్య ఆధ్యాదేశము సెక్షన్ 7 ప్రకారం నేరంగాను, శిక్షార్హమైనది. ఇందులో వివాదాస్పదం లేదు. అయితే దావా దాఖలు చేసిన వెంటనే ఆధ్యాదేశము రద్దు చేయబడింది మరియు ఆధ్యాదేశము యొక్క అన్ని నిబంధనలను పొందుపరిచిన చట్టం ద్వారా భర్తీ చేయబడింది. ప్రతివాది దావాను దాఖలు చేసిన తేదీకి XII/1948 చట్టం ఉనికిలో లేనందున, అతను ఒక చట్టం ప్రకారం నేరం చేసినట్లు నిర్ధారించలేమని హైకోర్టు ప్రతివాదికి అనుకూలంగా కేసును నిర్ణయించబడింది. నేరం జరిగినప్పుడు అమలులో లేదు, పంజాబ్ జనరల్ క్లాజుల చట్టంలోని సెక్షన్ 4 లో ఉన్న సాధారణ నిబంధనల చట్టంలోని సెక్షన్ 6 లోని నిబంధనలను అమలు చేయడం ద్వారా రాష్ట్ర ప్రభుత్వం ఈ వాదనకు అనుగుణంగా ప్రయత్నించింది.

సెక్షన్ 6– సాధారణ క్లాజుల చట్టం ఒక చట్టం యొక్క రద్దు యొక్క ప్రభావాన్ని నిర్దేశిస్తుంది. సెక్షన్ ఈ విధంగా చెప్పబడినది:

“6. ఈ చట్టం ప్రారంభమైన తర్వాత చేసిన ఏదైనా కేంద్ర చట్టం లేదా నియంత్రణ, ఇప్పటివరకు చేసిన లేదా ఇకపై చేయబోయే ఏదైనా చట్టాన్ని రద్దు చేస్తే, వేరే ఉద్దేశ్యం కనిపించకపోతే, రద్దు చేయకూడదు–

(సి) రద్దు చేయబడిన ఏదైనా చట్టం క్రింద పొందిన, ఏదైనా హక్కు, ప్రత్యేక హక్కు, ఉపకారం లేదా బాధ్యతను ప్రభావితం చేస్తుంది; లేదా

(డి) అలా రద్దు చేయబడిన ఏదైనా చట్టానికి వ్యతిరేకంగా చేసిన ఏదైనా నేరానికి సంబంధించి ఏదైనా జరిమానా, జప్తు లేదా శిక్షను ప్రభావితం చేస్తుంది; లేదా

(ఇ) ఏదైనా అటువంటి హక్కు, ప్రత్యేక హక్కు, ఉపకారం, బాధ్యత, జరిమానా, జప్తు లేదా పైన పేర్కొన్న శిక్షకు సంబంధించి ఏదైనా విచారణ, చట్టపరమైన విచారణ – లేదా పరిహారంపై ప్రభావం చూపుతుంది. "

సాధారణ క్లాజుల చట్టంలోని ఈ నిబంధన యొక్క బలం ప్రకారం, ఆధ్యాదేశము యొక్క ఉపసంహరణ నిబంధనలకు వ్యతిరేకంగా చేసిన నేరానికి సంబంధించి ప్రతివాదికి ఇప్పటికే ఉన్న బాధ్యతను ఏ విధంగానూ ప్రభావితం చేయదని రాష్ట్రం తరపున వాదించబడింది. ఆధ్యాదేశము మరియు దాని పర్యవసానంగా ఏదైనా జరిమానా లేదా శిక్ష విధించబడుతుంది.

గౌరవ హైకోర్టు న్యాయమూర్తులు, వివాదము నిరాదారమైనదని అభిప్రాయ పడటం ద్వారా, ఒక చట్టం లేదా నియంత్రణ సరళంగా రద్దు చేసినప్పుడు మాత్రమే సాధారణ క్లాజుల చట్టంలోని సెక్షన్ 6 ఆకర్షితులవుతుంది. కానీ, ఇప్పుడైతే కాదు, ప్రస్తుత సందర్భంలో, రద్దు తర్వాత మళ్లీ అమలులోకి వస్తుంది. ఆధ్యాదేశము లోని నిబంధనలను పూర్తిగా పునరుత్పత్తి చేసే రద్దు చట్టం ఎత్తి చూపబడింది. అయితే ఆధ్యాదేశము అమలులో ఉన్నప్పుడు చేసిన నేరాలకు శిక్ష విధించవచ్చని ఎక్కడా అందించలేదు. దాని రద్దు, చట్టంలోని సెక్షన్ 11 భాష, దానిని కాపాడే నిబంధనలను కలిగి ఉంది, ఆధ్యాదేశము అమలులో ఉన్నప్పుడు కలిగిన నేరపూరిత బాధ్యత అది ముగిసిన తర్వాత కొనసాగుతుందని సూచించలేదు. ఈ అభిప్రాయం యొక్క ఔచిత్యమే ఈ అప్పీల్లో మా ముందు సవాలు చేయబడింది.

ఇందులో ప్రస్తుతం వివాదం ఏది లేదు. ఈ సందర్భంలో ప్రస్తుత కేసు చట్టంలోని సెక్షన్ 7 ప్రకారం ప్రతివాదికి వ్యతిరేకంగా మరియు ఆధ్యాదేశములోని నిబంధనలకు సంబంధించి కాదు. చట్టం అమలులో లేని సమయంలో ఈ నేరం జరిగింది మరియు నేరం జరిగిన తర్వాత ఉనికిలోకి వచ్చిన చట్టం ప్రకారం ఎటువంటి వ్యక్తిని విచారణ చేయలేములేదా శిక్షించలేము. కానీ ఇది స్వయంగా ఎటువంటి తీవ్రమైన ఇబ్బందులను లేవనెత్తదు, ఎందుకంటే నిందితుడి నేరారోపణను చట్టం ప్రకారం, ఆధ్యాదేశము కింద మార్చడానికి న్యాయస్థానంకు తగినంత అధికారం ఉంటుంది, అదే నిబంధనను కలిగి ఉంటుంది. ఆధ్యాదేశము రద్దు చేయబడిన తర్వాత, మరియు ఈ విషయంను పరిగణనలోకి తీసుకోవలసిన వాస్తవ విషయం ఇది.

ఇంగ్లాండ్ చట్టం ప్రకారం, ఇది 1889 నాటి వివరణ చట్టంకు ముందు ఉన్నట్లే, ఒక శాసనాన్ని రద్దు చేయడం వల్ల అది పార్లమెంటు ముద్రిత సమాచారం నుండి పూర్తిగా తొలగించబడుతుందని చెప్పబడింది. ఆ చర్యలు, ఇది ఇప్పటికే ఉన్న చట్టం (Vide Craies on Statute Law, 5th edn., page 323.) గా ఉన్నప్పుడే ప్రారంభించబడి, విచారణ చేయబడి మరియు ముగించబడ్డాయి. అందువల్ల ఎటువంటి మినహాయింపు ఖండము లేకుండా రద్దు చేయడం అనేది ఇంకా ప్రారంభం కాకపోయినా లేదా రద్దు చేసే చట్టం అమలులో ఉన్న సమయంలో అసంపూర్తిగా ఉన్నా మరియు ఇప్పటికే తుది తీర్పుకు ప్విచారణ చేయబడకపోయినా, స్వీకృత హక్కు (Vide Crawford on Statutory Construction, page 599-600.)ని సృష్టించడం కోసం ఏదైనా ప్రక్రియను నాశనం చేస్తుంది. అటువంటి ఫలితాలను నివారించడానికి, రద్దు చేయబడిన చట్టం క్రింద ఇప్పటికే పొందిన లేదా పొందిన హక్కులు మరియు బాధ్యతలను సంరక్షించే ఉద్దేశ్యంతో రద్దు చట్టంలో పొదుపు నిబంధనను చొప్పించడానికి ఇంగ్లాండ్లో ఒక అభ్యాసం ఉనికిలోకి వచ్చింది. తరువాత, ప్రతి సందర్భంలోనూ మినిహాయింపు ఖండము చొప్పించవలసిన అవసరాన్ని తొలగించడానికి, సెక్షన్ 38(2) 1889 యొక్క వివరణ చట్టంలో చేర్చబడింది, ఇది విరుద్ధమైన ఉద్దేశ్యం కనిపించకపోతే, రద్దు చేయబడిన చట్టం యొక్క మునుపటి అమలు లేదా దాని క్రింద సక్రమంగా చేసిన లేదా బాధపడ్డ ఏదైనా విచారణ, చట్టపరమైన విచారణపై ప్రభావం చూపదు లేదా ఉపసంహారణ చట్టం ఆమోదించబడనట్లుగా రద్దు చేయబడిన చట్టం కింద ఏదైనా హక్కు, బాధ్యత మరియు జరిమానా సంబంధించి పరిహారంను ఏర్పాటు చేయవచ్చు, కొనసాగించవచ్చు లేదా అమలు చేయవచ్చు. సాధారణ క్లాజుల చట్టంలోని సెక్షన్ 6, అందరికీ తెలిసినట్లుగా, ఇంగ్లాండ్లోని వివరణ చట్టంలోని సెక్షన్ 38(2) అదే వరుసలో ఉంది.

పంజాబ్ చట్టంలోని సెక్షన్ 27కి అనుగుణంగా ఉండే జనరల్ క్లాజుల చట్టంలోని సెక్షన్ 30 ప్రకారం, చట్టంలోని నిబంధనలు ఆధ్యాదేశములకు కూడా వర్తిస్తాయి. వాస్తవానికి, చట్టంలోని సెక్షన్ 6 లో పేర్కొన్న పరిణామాలు, శాసనం యొక్క బలాన్ని కలిగి ఉన్న ఒక శాసనం లేదా నియంత్రణ నిజానికి రద్దు చేయబడినప్పుడు మాత్రమే వర్తిస్తాయి. తాత్కాలిక స్వభావం కలిగిన శాసనం, స్వయంచాలకంగా గడువు ముగిసినప్పుడు ముగుస్తుంది మరియు దీనికి ఎటువంటి విలువ ఉండదు. ప్రస్తుత కేసులో ఆధ్యాదేశము నిస్సందేహంగా తాత్కాలిక శాసనం, అయితే రద్దు చట్టం ఆమోదించబడినప్పుడు అది కొనసాగించాల్సిన కాలం ముగిసిపోలేదని అంగీకరించబడింది. కాబట్టి రద్దు అనేది సాధారణంగా సాధారణ క్లాజుల చట్టంలోని సెక్షన్ 6 యొక్క కార్యాచరణను

ఆకర్షించే ప్రభావవంతమైనది. ఆధ్యాదేశమును రద్దు చేయడం ద్వారా మళ్లీ అమలులోకి తీసుకురావడం వల్ల సాధారణ క్లాజుల చట్టంలోని సెక్షన్ 6 లోని నిబంధన ప్రస్తుత కేసుకు వర్తించకుండా చేస్తుందా అనే చిన్న వాస్తవంకు వివాదం తగ్గింది.

దాన్మల్ పర్షోతమ్దాస్ వర్సెస్ *బాబూరామ్*((1935) ILR 58 All. 495.)లో సులైమాన్ సి.జె. యొక్క కొన్ని పరిశీలనలపై హైకోర్టు, అది తీసుకున్న అభిప్రాయాన్ని సమర్ధిస్తూ ఆధారపడింది. ఆ సందర్భంలో లేవనెత్తిన ప్రశ్న ఏమిటంటే, భాగస్వామ్య చట్టంలోని సెక్షన్ 69 అమలులోకి వచ్చిన తర్వాత, సెక్షన్ 74(బి) లో ఉన్న పొదుపు నిబంధన ఉన్నప్పటికీ, మూడవ పక్షానికి వ్యతిరేకంగా నమోదు కాని సంస్థ దావా వేయడాన్ని చట్టం యొక్క ఆ సెక్షన్ అడ్డుకుంటుంది. ప్రధాన న్యాయమూర్తి ఈ అంశంపై కొన్ని సందేహాలను కలిగి ఉన్నారు మరియు దానిని కొనసాగించడానికి మొగ్గు చూపారు, ఆ సెక్షన్ 74(బి) దావాను రక్షించడానికి పనిచేస్తుందని, అయితే దాని ద్వారా అమలు చేయాలని కోరింది. చట్టం యొక్క ప్రారంభానికి ముందు సంచితం; కానీ చివరికి అతను తన సహోద్యోగితో ఏకీభవించాడు మరియు సెక్షన్ 69 దావాను అడ్డుకుంటుంది. భాగస్వామ్య చట్టంలోని సెక్షన్ 74(2) యొక్క నిబంధనను చర్చిస్తున్నప్పుడు, తన తీర్పు సమయంలో, గౌరవనీయ ప్రధాన న్యాయమూర్తి సాధారణ క్లాజుల చట్టంలోని సెక్షన్ 6(ఇ) కి సారూప్యతతో ప్రస్తావించారు మరియు పేజీ 504లో ఈ క్రింది విధంగా గమనించారు:

“మునుపటి చట్టం కేవలం రద్దు చేయబడి, దాని స్థానంలో తాజా చట్టం లేనప్పుడు మాత్రమే సెక్షన్ 6(ఇ) వర్తిస్తుందని తెలుస్తోంది. పాత చట్టం కేవలం రద్దు చేయబడిన చోట, ఆ రద్దు మునుపటి హక్కును ప్రభావితం చేయదు లేదా మునుపు పొందిన హక్కుకు సంబంధించి తదనంతరం ఏర్పాటు చేయబడిన దావాను కూడా ప్రభావితం చేయదు. కానీ పాత చట్టాన్ని రద్దు చేయడమే కాకుండా, పాత చట్టం స్థానంలో కొత్త చట్టం ఉన్న చోట, సాధారణ క్లాజుల చట్టంలోని సెక్షన్ 6(ఇ) వర్తించదు మరియు మేము ఈ నిబంధనలపై కొత్త చట్టం లో కూడా వెనక్కి తగ్గాలి.”

ఈ పరిశీలనలు నిస్సందేహంగా కేవలం *ఒబిటర్ డిక్టమ్* కంటే ఎక్కువ స్థాయి ఇవ్వలేవు, ఎందుకంటే అవి కేసు ప్రయోజనాల కోసం అస్సలు అవసరం లేదు, అయినప్పటికీ నిస్సందేహంగా వారు గొప్ప గౌరవానికి అర్హులు. సులైమాన్ సి. జె. యొక్క ఈ సూచనతో ఏకీభవిస్తూ, పంజాబ్ హైకోర్టు, ప్రస్తుత కేసులో తన తీర్పులో, సాధారణ ఉపసంహారణ ఉన్న చోట, పాత నేరస్థులను

విచారించే విషయంపై శాసనసభ ఆలోచన చేయలేదని గమనించింది. ఆ ప్రశ్నతో వ్యవహరించే నిబంధన అనుకోకుండా విస్మరించబడింది, సాధారణ క్లాజుల చట్టంలోని సెక్షన్ 6 నిస్సందేహంగా ఆకర్షించబడుతుంది. అయితే ఈ విషయంపై తాజా చట్టం ఉన్న చోట అటువంటి అజాగ్రత్తగా భావించలేము మరియు కొత్త చట్టం ఈ విషయంతో వ్యవహరించకపోతే, పాత చట్టం ప్రకారం బాధ్యులను సజీవంగా ఉంచడానికి శాసనసభ సరైనదని భావించలేదని భావించవచ్చు. మా ప్రశ్నకు హైకోర్టు అనుసరించిన విధానం సరైనది కాదని మా అభిప్రాయం. చట్టాన్ని రద్దు చేసినప్పుడల్లా, సెక్షన్ చెప్పినట్లుగా, వేరే ఉద్దేశ్యం కనిపించకపోతే, సాధారణ క్లాజుల చట్టంలోని సెక్షన్ 6 లో పేర్కొన్న పరిణామాలు అనుసరించబడతాయి. సాధారణ ఉపసంహారణ విషయంలో విరుద్ధమైన అభిప్రాయాన్ని వ్యక్తపరిచే అవకాశం లేదు. కానీ అదే విషయంపై తాజా చట్టం ద్వారా రద్దును అనుసరించినప్పుడు, మేము నిస్సందేహంగా కొత్త చట్టంలోని నిబంధనలను చూడవలసి ఉంటుంది, కానీ అవి వేరొక ఉద్దేశాన్ని సూచిస్తాయో లేదో నిర్ణయించడం కోసం మాత్రమే. కొత్త చట్టం పాత హక్కులు మరియు బాధ్యతలను సజీవంగా ఉంచుతోందా లేదా అనేది కాకుండా వాటిని నాశనం చేయాలనే ఉద్దేశాన్ని వ్యక్తం చేస్తుందా అనేది విచారణ అంశము. కాబట్టి మేము ఒక తాజా చట్టాన్ని అనుసరించి ఒక చట్టాన్ని రద్దు చేసినప్పుడు సాధారణ క్లాజుల చట్టంలోని సెక్షన్ 6 మినహాయించబడుతుందనే విస్తృత ప్రతిపాదనకు మేము ఆమోదం పొందలేము. కొత్త చట్టం సెక్షన్లోని నిబంధనలకు విరుద్ధంగా లేదా విరుద్ధమైన ఉద్దేశాన్ని వ్యక్తం చేస్తే మినహా సెక్షన్ 6 అటువంటి సందర్భాలలో కూడా వర్తిస్తుంది. కొత్త చట్టంలోని అన్ని సంబంధిత నిబంధనలను పరిశీలించడం ద్వారా ఇటువంటి అసమానతను నిర్ధారించాల్సి ఉంటుంది. మరియు కేవలం మినహాయింపు ఖండము లేకపోవడమే అసలైనది కాదు. ఈ సూత్రాల వెలుగులో ఇప్పుడు మనం ప్రస్తుత కేసు యొక్క వాస్తవాలను పరిశీలించడం ప్రారంభించాము.

ప్రతివాది చేసిన నేరం తప్పుడు దావాను దాఖలు చేయడం. ఆధ్యాదేశములోని సెక్షన్ 4 నిబంధన ప్రకారం మరియు ఆధ్యాదేశములోని సెక్షన్ 7 ప్రకారం, క్లెయిమ్కు సంబంధించి ఏదైనా తప్పుడు సమాచారం ఉంటే అది శిక్షార్హమైన నేరం. చట్టంలోని సెక్షన్ 11, ఆధ్యాదేశము కింద దాఖలు చేసిన దావాను చట్టం కింద దావాగా మార్చలేదని, దీని ద్వారా కార్యకలాపాలను ఆకర్షించడానికి హైకోర్టు ఖచ్చితంగా సరైనదే. విభాగం 7, చట్టంలోని సెక్షన్ 11 కింది నిబంధనలలో ఉంది:

"తూర్పు పంజాబ్ శరణార్థులు (భూమి దావాల నమోదు) ఆధ్యాదేశము నం. VII/1948 ఇందుమూలంగా రద్దు చేయబడింది. మరియు ఏదైనా నియమాలు, ప్రకటనలు జారీ చేయబడినవి, ఏదైనా చేసినవి, పేర్కొన్న ఆధ్యాదేశము ద్వారా లేదా దాని క్రింద ఇవ్వబడిన అధికారాలను ఉపయోగించడంలో తీసుకున్న ఏదైనా చర్యగా పరిగణించబడుతుంది. ఈ చట్టం మార్చి 3, 1948న అమల్లోకి వచ్చినట్లుగా ఈ చట్టం ద్వారా లేదా ఈ చట్టం కింద అందించబడిన అధికారాలను అమలు చేయడం, జారీ చేయడం, లేదా తీసుకోవడం జరిగింది.

సెక్షన్లో "ఏదైనా చేసారు" అనే వ్యక్తీకరణ ఆధ్యాదేశము నిబంధనలకు విరుద్ధంగా ఒక వ్యక్తి చేసిన చర్యను అర్థం చేసుకోదని లేదా చేర్చలేదని మేము హైకోర్టుతో అంగీకరిస్తున్నాము. ఆధ్యాదేశము ద్వారా లేదా ఆధ్యాదేశము కింద అందించబడిన అధికారాలను ఉపయోగించడం ద్వారా చేసే నియమాలు, ప్రకటనలు లేదా ఇతర అధికారిక చర్యలు, ఈ విభాగం ఆలోచిస్తుంది మరియు సజీవంగా ఉంచుతుంది మరియు ఈ అధికారాలు చట్టంలోని అనేక విభాగాలలో పేర్కొనబడ్డాయి. అయితే దావా దాఖలు చేయడం చట్టంలోని సెక్షన్ 11 పరిధిలోకి రానప్పటికీ, చట్టంలోని సెక్షన్ 4 లోని నిబంధన స్పష్టంగా ఆధ్యాదేశము కింద దాఖలు చేయబడినదిగా పరిగణించబడుతుందని మేము అభిప్రాయపడుతున్నాము. అన్ని పరిణామాలతో దానికి జోడించబడినది. చట్టంలోని సెక్షన్ 4 భూమి దావాల ను నమోదు చేయడం. మొదటి ఉపవిభాగం దావాను ఎలా దాఖలు చేయాలో తెలియజేస్తుంది. దానితో జతచేయబడిన నిబంధన ప్రకారం "ఒక శరణార్థి 1948 ఆధ్యాదేశము VII క్రింద దావాను నమోదు చేసి ఉంటే, సమర్థులైన మరే ఇతర అధికారానికి గతంలో దావాను సమర్పించినట్లయితే, అదే భూమికి సంబంధించి నమోదు అధికారికి మరొక దావాను సమర్పించకూడదు." అటువంటి దావా చట్టం కింద దావాగా పరిగణించబడుతుంది. మరియు నమోదు చేయబడుతుంది మరియు ఒకసారి దానిని పరిగణించిన తర్వాత చట్టంలో నిర్దేశించినట్లుగా దావా దాఖలుకు జోడించిన సంఘటనలు మరియు పరిణామాలు తప్పనిసరిగా అనుసరించాలి. దావా యొక్క నిజం లేదా అబద్ధం సాధారణ పద్ధతిలో దర్యాప్తు చేయబడాలి మరియు హక్కుదారు ఇచ్చిన సమాచారం తప్పు అని తేలితే, అతను ఖచ్చితంగా చట్టంలోని సెక్షన్లు 7 మరియు 8 లో పేర్కొన్న పద్ధతిలో శిక్షించబడవచ్చు. ఆధ్యాదేశము కింద దాఖలైన దావా విషయంలో చట్టంలో ఉన్న శిక్షాపరమైన నిబంధనలను ఆకర్షించలేమని మేము భావించినట్లయితే, ఫలితాలు క్రమరహితంగా ఉంటాయి, మరియు తప్పుడు దావా బలంతో శరణార్థి కేటాయింపును పొందడంలో విజయం సాధించినప్పటికి అతనికి అనుకూలంగా, చట్టంలోని సెక్షన్8 ప్రకారం

అటువంటి కేటాయింపు రద్దు చేయబడదు. ఆధ్యాదేశము కింద దాఖలు చేసిన దావాలకు సంబంధించి హక్కులు మరియు బాధ్యతలు చట్టం ఆమోదించిన తర్వాత తొలగించబడతాయని శాసనసభ ఉద్దేశ్యం కాదని సెక్షన్ 4, 7 మరియు సెక్షన్ 8 లోని నిబంధనలు స్పష్టం చేస్తున్నాయని మేము భావిస్తున్నాము మరియు ఇది ప్రస్తుత కేసు సాధారణ క్లాజుల చట్టంలోని సెక్షన్ 6 యొక్క కార్యాచరణను ఆకర్షిస్తుంది. చట్టంలోని సెక్షన్ 11 కొంత వికృతమైన పదాలను కలిగి ఉందని మరియు ఇది సాధారణంగా చట్టాలను రద్దు చేయడానికి అనుబంధంగా ఉన్న నిబంధనలను దాచడంలో ఉపయోగించే వ్యక్తీకరణలను ఉపయోగించదని సూచించవచ్చు; కానీ పైన చెప్పబడిన వాస్తవ విషయం చట్టం ఒక ఉద్దేశ్యంను రుజువు చేస్తుందా అని పరిశీలనలో ఉంది. ఇది ఆర్జించబడిన లేదా పొందిన హక్కులు మరియు బాధ్యతల కొనసాగింపుకు విరుద్ధంగా ఉంది మరియు అధ్యదేశము క్రింద ఏర్పడిన లేదా చేసిన బాధ్యతలు మా అభిప్రాయం ప్రకారం ఈ ప్రశ్నకు ప్రతికూలంగా సమాధానం ఇవ్వాలి.

పంజాబ్ అడ్వకేట్-జనరల్ కొన్ని అమెరికన్ అధికారుల దృష్టిని ఆకర్షించారు, వారు ఏకకాలంలో రద్దు చేసి మళ్లీ అమలులోకి తెచ్చినట్లయితే, మళ్లీ అమలు చేయడం పాత చట్టం మరియు రద్దు చేయబడిన చట్టంలోని నిబంధనలను పునరుద్ఘాటించినట్లుగా పరిగణించబడుతుంది. ఆ విధంగా తిరిగి అమలులోకి వచ్చిన అవి నిరంతరాయంగా అమలులో కొనసాగుతాయి. ఈ అంశంపై అమెరికాలో న్యాయపరమైన అభిప్రాయం చాలా ఏకరీతిగా లేదని మరియు దానిపై ఎలాంటి అభిప్రాయాన్ని వ్యక్తం చేయాల్సిన అవసరం లేదని మేము భావిస్తున్నాము. సాధారణ క్లాజుల చట్టంలోని సెక్షన్ 6 లోని నిబంధనలు, మా అభిప్రాయం ప్రకారం, కొత్త చట్టం నుండి విరుద్ధమైన ఉద్దేశాన్ని సేకరించగలిగితే తప్ప, ఏకకాలంలో అమలులోకి వచ్చినప్పటికీ, రద్దు కేసుకు వర్తిస్తాయి. ఫలితంగా అప్పీల్కు అనుమతి లభించి, హైకోర్టు తీర్పును పక్కన పెట్టింది. ప్రతివాదిపై విధించిన శిక్షను పెంచాలని అడ్వకేట్ జనరల్ ఒత్తిడి చేసారు. పర్యవసానంగా జుల్లుందూరు జిల్లా మేజిస్ట్రేట్ చేసిన సూచనను హైకోర్టు విచారించడం అనవసరం. విచారణలో ఉన్న మేజిస్ట్రేట్ ప్రతివాదిపై ఇప్పటికే విధించిన శిక్ష స్థిరంగా ఉంటుంది మరియు జరిమానా రూ. 120 ఇప్పటికి చెల్లించబడలేదు, ఇప్పుడు చెల్లించబడుతుంది. చెల్లించబడనిచో ప్రతివాదికి ఒకనెల కఠిన కారాగార శిక్ష విధించబడుతుంది.

అప్పీలు అనుమతించబడింది.